

Бакир Изетбеговић је још једном поновио трагикомичну причу о томе како је његов отац на самртничкој постељи Ердогану оставио у аманет да му чува Бошњаке и Босну. Хајде да му је рекао: „Тајипе, чувај ми сина Бакира и не дај да му ико отме предсједничку функцију и паре на станболским рачунима“. Хајде и да се у судњем часу сјетио и осталих Бошњака, које је својом политиком забавио о ратном јаду и белају. Али, како да му оставља у аманет да чува цијелу Босну када је за живота није ни имао. Напротив, у Дејтону је лично потписао да 75 одсто БиХ припада Републици Српској и „Херцег-Босни“, практично Србима и Хрватима.

Аманет на пет кантона у ФБиХ или на фртаљ Босне

Алија Изетбеговић никада није имао легитимитет да представља цијелу БиХ. И прије рата био је само једногодишњи предсједавајући Предсједништва Републике, први међу једнакима, а и то је чак било нелегално, јер је функцију отео Фикрету Абдићу, коме је са највећим повјерењем бирача, по закону припадала. С почетком рата он је, као лидер Муслимана, био само вођа једне од три ратујуће стране, а не „предсједник свих Босанаца и Херцеговаца“ како се лажно представљао. Касније током рата није био ни лидер свих муслимана у БиХ, јер су му они Абдићеви у Цазинској крајини (АПЗБ) испали непријатељи у властитим редовима. Са Дејтоном, који је лично и сам потписао, постао је надлежан једино за пет кантона са бошњачком већином у ФБиХ, што представља само фртаљ територије на којој живи знатно мање од пола популације у БиХ.

Такво реално стање бошњачке ствари наслиједио је син Бакир, али је наставио да фантазира о „цјеловитој и јединственој држави Босни“, која не постоји нити је икада

Пише: Ненад Кеџмановић
петак, 27 октобар 2017 08:28

постојала. Позивање Изетбеговића, оца и сина, и сљедбеника на континуитет са средњовјековном краљевином Босном такође је потпуно неозбиљно, јер у њој Муслимана/Бошњака није било ни од корова. Напротив, да би они настали, она је нестала, да се не обнови ево више од пола миленијума. Била је то хришћанска држава, а босански муслимани су се зачели, најприје као вјерска а касније и као национална група, управо на њеним рушевинама, насиљем османских исламизатора. Снове Бакиру нико не може одузети, али тако их треба и назвати, а не на њима градити актуелну политику.

Османски окупатори и домаћи колаборанти

Није било ниједног империјалног окупатора, колонизатора, анектатора који поробљавање малобројних народа и мањих држава није оправдавао „најбољим намјерама и благотворним учинцима цивилизовања, култивисања, просвјетљивања, заштите, помирења итд“. А у томе су их, такође без изузетка, слиједили домаћи колаборанти. Тако је Ердоганов министар Давутоглу у Сарајеву сасвим озбиљно говорио како да није било „данка у крви“ Мехмед-паша Соколовић не би постао један од водећих дипломата свога времена, него би остао на селу као сиромашно и неписмено српско чобанче. А бошњачки историчари и годинама прије рата су развијали теорију о вјерској

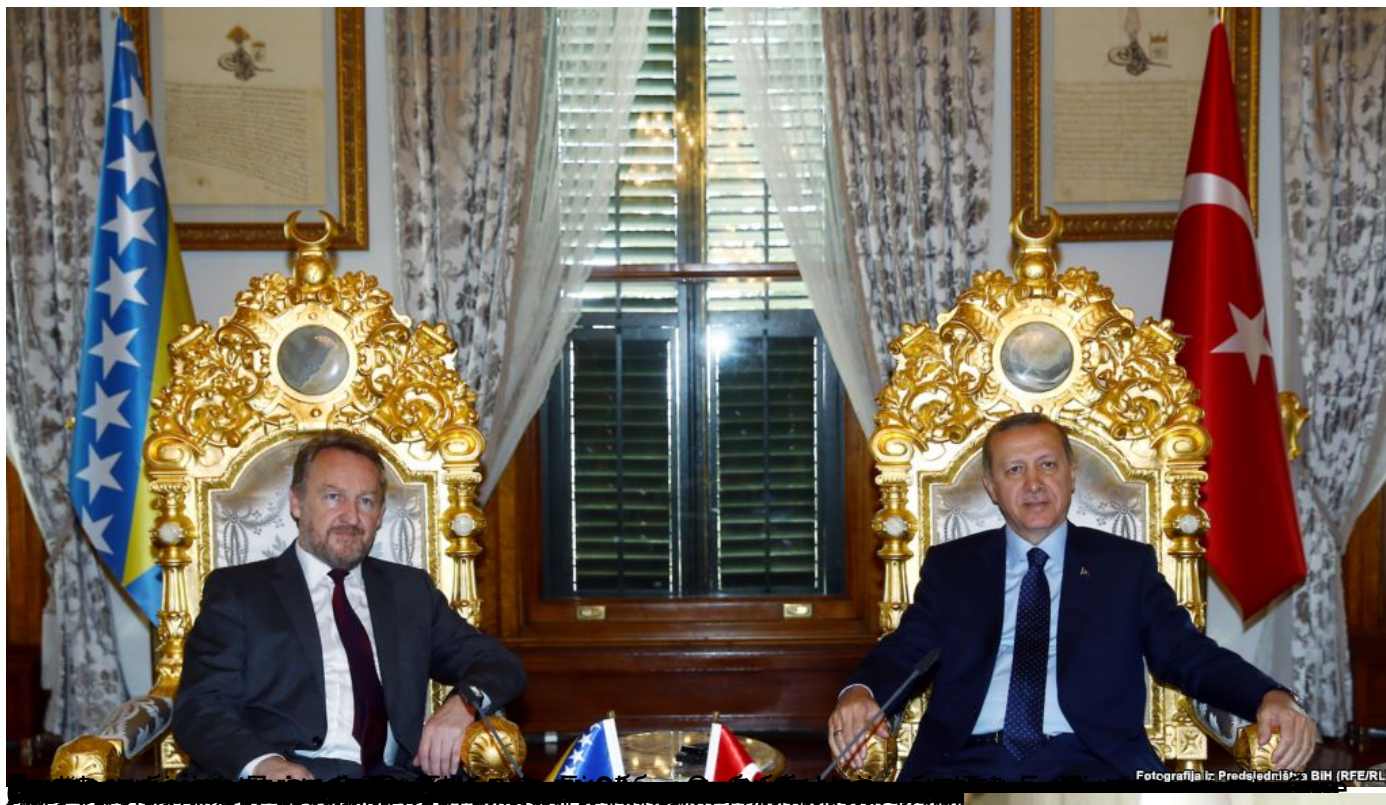
толеранцији Османлија, о томе како је исламизација била добровољна, како Босански пашалук није био под окупацијом, него под управом.

Алијин аманет очито нема никакве логике и смисла, али то Тајипу и Бакиру не смета да ту глупост наизмјенице у различитим приликама помињу. Зашто? Тајип, када год му устреба да демонстрира како је Турска регионална велесила са неоосманским утицајем на исламизоване хришћане у Босни, или када му затребају гласови бројне бошњачке дијаспоре у Анадолији. Бакир, још чешће, јер њему „аманет“ вишеструко служи. Првенствено му добро дође да ојача спорни идентитет Бошњака, јер ето и они имају своју „матицу“. Јесте да матица говори туђим језиком, да са њом нема етничке сродности, да је подалеко, већим дијелом на другом континенту. Али, јесте и да их је „матица“ конвертовала од православаца/католика у муслимане, индиректно од Срба/Хрвата у Бошњаке.

Затим, ојачава им и колективно самопоуздање. Прекограничне везе комшија Срба и Хрвата са њиховим већим и многољуднијим матицама Бошњаци перципирају као још јаче него што реално јесу и зебња их хвата од сваке манифестације њиховог сународничког братства и јединства које по Дејтону зову „специјалне и паралелне везе“. Турска, већа и јача од њих, на челу са неоосманистом и панисламистом Ердоганом, подгријава им илузију да је „цјеловита и јединствена“ дохватљива макар и узнос Србима и Хрватима. Даље, Алијин тестамент указује и да Бакир некако дође као пријестолonasљедник Босне, а Тајип као тотор из моћне пријатељске монархије који му чува бабовину док он политички не нарасте и не дође до државничке памети. Напоследку и најважније, пошто је све око аманета фамилијарни аранжман Ердоган – Изетбеговић, нема ништа од турске заштите Бошњака и Босне уколико народ на изборима догодине на јесен Бакиру не обнови демократски мандат.

Алијин аманет за Тајипов вилајет и руски фактор

Пише: Ненад Кеџмановић
петак, 27 октобар 2017 08:28

ФСК